

Název společnosti: **L.E. Holdings, spol. s r.o.**
Sídlo společnosti: 277 51 Nelahozeves, Zámek Nelahozeves č.p.1
Zapsána v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 10169
IČO: 45281068
DIČ: CZ45281068
Bankovní spojení: **Komerční banka a.s.**
Účet číslo: **19-8286110227/0100**
Zastoupena: Williamem Lobkowiczem, jednatelem
(dále jen „Poskytovatel“)

a

Název společnosti: **Říp, o.p.s.,**
Sídlo společnosti: Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem
IČO: 28708091
DIČ: CZ28708091
Zastoupena: Ludškem Jirmanem, ředitelem
(dále jen „Říp“)

uzavřeli dnešního dne, měsíce a roku
tuto

Smlouvu o spolupráci na projektu – Lobkowiczský zámek a románský hrad Roudnice nad Labem 2020

dle ust. § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění

(dále jen „**Smlouva**“)

I.

Úvodní ustanovení

1. Říp je obecně prospěšnou společností zabývající se rozvojem cestovního ruchu v oblasti ORP Roudnice nad Labem.
2. Poskytovatel je správcem nemovitosti parc.č 1, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba budova č.p.1, objekt občanské vybavenosti, pozemku parc.č. 2/1, ostatní plocha, a pozemku parc.č. 2/2, ostatní plocha, vše k.ú. Roudnice nad Labem (dále jen „**Památka**“).
3. Poskytovatel prohlašuje, že je na základě smlouvy s vlastníkem Památky oprávněn jej zastupovat, a to nejméně v rozsahu nezbytném pro uzavření této Smlouvy.
4. Účelem této Smlouvy je úprava podmínek spolupráce mezi Smluvními stranami při realizaci projektu „Lobkowiczský zámek a románský hrad Roudnice nad Labem 2020“ (dále jen „Projekt“). Prezentace Projektu a jeho plán je nedílnou přílohou č.1 této Smlouvy.
5. Projekt je realizován Řípem ve spolupráci s jejím zakladatelem, Městem Roudnice nad Labem, IČ 00264334, na základě druhů obecně prospěšných činností stanovených v základací listině Řípu ze dne 6.10.2015 a v souladu se Strategickým plánem rozvoje města Roudnice nad Labem 2016-2025.

II.

Předmět smlouvy

1. Poskytovatel se zavazuje v období od 31. 5. 2020 do 31. 12. 2020 umožnit Řípu užívání Památky za účelem provádění prohlídek Památky ze strany zákazníků kupujícím si od Řípu vouchery a jednorázové vstupenky do Památky. Říp má po dobu trvání období dle předchozí věty výhradní právo k umožnění a kontrole vstupu zákazníků do Památky za účelem provádění prohlídek Památky a k vybírání vstupného. Umožnění užívání Památky dle této Smlouvy neomezuje Poskytovatele k užívání Památky za jiným účelem (bohoslužby, svatby, ostatní správa Památky, apod.). Rozsah prohlídek památky je dopilován v prezentaci a plánu projektu.
2. Prohlídky Památky budou probíhat zpravidla pod vedením průvodců zajištěných Řípem, na náklady Řípu. Poskytovatel se zavazuje umožnit provádění zákazníků v Památce ze strany těchto průvodců Řípu.
3. Poskytovatel se zavazuje Památku poskytovat v takovém technickém a jiném stavu umožňujícím její řádné užívání k naplnění účelu této Smlouvy. Říp se zavazuje na vlastní náklady provádět průběžný základní úklid částí vnitřních prostor Památky, jež budou dle Projektu užívány.
4. Návštěvy Památky budou uskutečňovány nejvýše denně, a to v době od 9,00 do 18,00 hod.

III.

Prodej a uplatňování voucherů a jednorázové vstupné

1. Říp bude v rámci Projektu uskutečňovat vlastním jménem a na vlastní účet prodej vstupenek, tzv. voucherů, a jednorázových vstupenek, jejichž cena bude rozlišena dle osoby zákazníka, viz příloha č.2 Prezentace projektu a plánek Projektu.
2. Zákazníci hodlající navštívit Památku předloží u vstupu do Památky osobě pověřené Řípem voucher, ze kterého tato pověřená osoba odtrhne příslušný kontrolní útržek vážící se k Památce a tyto útržky pověřená osoba uschová pro další účely podle této Smlouvy (dále jen „Útržek“). Pověřenou osobou je zaměstnanec či jiný pracovník Řípu. Veškeré Útržky Říp (případně ve spolupráci s Poskytovatelem) shromažďuje ve své evidenci a je povinen je Poskytovateli na jeho žádost kdykoliv předložit za účelem zjištění jejich počtu; Říp je oprávněn nahradit vedení údajů o Útržcích elektronickou evidencí ve vazbě na EET.
3. Pověřená osoba Řípu či jiný pracovník Řípu musí dodržovat metodiku, která je přílohou č.2 této smlouvy. Poskytovatel je povinen těmto osobám jejich činnost prováděnou v souladu s metodikou umožnit.

IV.

Odměna Poskytovatele

- 1) Při řádném dodržení podmínek této Smlouvy náleží Poskytovateli odměna za umožnění užívání Památky za účelem provádění prohlídek po dobu dle čl.II odst.1 této Smlouvy, jakož i za plnění dalších povinností Poskytovatele podle této Smlouvy, v celkové výši 210.000,- Kč bez DPH (slovy dvě stě deset tisíc korun českých).
- 2) Odměna je splatná:
 - a) Každý započatý kalendářní měsíc v dílčích měsíčních splátkách ve výši 20.000,-Kč bez DPH;
 - b) Část odměny ve výši 50.000,- Kč bez DPH bude ze strany Řípu uhrazena Poskytovateli do třiceti (30) dnů ode dne ukončení této Smlouvy.

Na základě daňového dokladu – splátkového kalendáře vystaveného Poskytovatele, na jeho bankovní účet uvedený na titulní straně Smlouvy nebo na jiný bankovní účet písemně určený pronajímatele, variabilní symbol je vždy číslo dané smlouvy. Datem zdanitelného plnění a datem splatnosti je vždy 15.den daného měsíce – zdanitelné plnění je považováno za dílčí zdanitelné plnění. Splátkový kalendář musí mít vždy všechny náležitosti daňového dokladu. Odpočet daně na základě splátkového kalendáře lze uplatnit pouze v případě připsání částky uvedené v rozpisu plateb na účet Poskytovatele.

- 3) Náklady Poskytovatele spojené s plněním povinností podle této Smlouvy jsou součástí odměny Poskytovatele. Výjimku tvoří náklady na úklid Památky dle čl. II odst.3 věta druhá této Smlouvy, které nese sám Říp.

V.

Závěrečná ustanovení

1. Tato Smlouva nabývá platnosti dnem podpisu smluvních stran a účinnosti ke dni 31.5.2020.
2. Tato Smlouva je sepsána ve dvou (2) vyhotoveních, z nichž jedno obdrží Říp a druhé Poskytovatel.
3. Ostatní práva a povinnosti Smluvních stran, vyplývající z této Smlouvy, se řídí ustanoveními zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění.

Příloha: č. 1 Prezentace Projektu a plánek Projektu
 č. 2 Metodika pro průvodce

V Roudnice nad Labem dne 25.5.2020

V Praze dne 25.5.2020

.....
Říp

.....
Poskytovatel

Příloha č. 1 - **Prezentace Projektu a plánek Projektu**

Základní informace

Prohlídkový okruh bude v tomto roce rozšířen o expozice. První expozicí je výstava Vojenské hudby.

a) Okruh Zámek a románský hrad

1. Před hradem

a. Uvítání a obecné pokyny

Nejsou rovné podlahy, snížené stropy, schody. Nesmí se fotit, jíst a pít. Jedna prohlídka max 30 lidí.

b. Historie města a památky

Město Roudnice nad Labem bylo založeno v druhé polovině 12. století pražskými biskupy. Místo stavby jistě nebylo zvoleno náhodně. Nacházelo se totiž na velmi výhodné poloze s možností kontroly vodní cesty, přechodu přes Labe a okolo probíhajícího dálkového obchodního spojení tzv. Lužické cesty. Město Roudnice je pojmenováno podle rudného pramene, který vyvěrá nedaleko od nás, poblíž augustiniánského kostela, kam se také můžete jít po prohlídce podívat. Rudný je proto, že má vysoký obsah železa. Právě podle tohoto pramene bylo město pojmenováno nejdříve Rudnice, poté Rudenice. Za Němců Raudnic nebo Roudnic a poslední verze je tedy Roudnice. Za dob pražských biskupů zde také bylo založeno nejvíce památek. Jedna z nejvýznamnějších je zdejší kamenný most, který stával zde, hned vedle hradu. Původní most byl vůbec třetím nejstarším mostem v Čechách a byl dokonce starší než Karlův most v Praze. Původní most byl velmi poničen za dob Třicetileté války, později celý spadl. Od té doby až do začátku 20. století tu nebyl žádný a lidé se museli přepravovat přívozem, což bylo pro Roudnici strategicky velmi nevýhodné a její sláva začala pomalu upadat. Ve stejné době, kdy byl založen původní most, byl také založen zdejší augustiniánský klášter, který byl ve své době velice neobvyklý. Všichni mniši, kteří chtěli být členy, museli být českého původu. Důvod byl ten, že pražský biskup, který ho nechal založit, studoval ve Francii, kde se s touto podmínkou setkal v jiných klášterech. Velmi se mu to zalíbilo a proto to také zavedl zde u nás. Dnes tam již mniši nejsou a to již od doby Lobkowiczů. Zajímavostí tohoto kláštera a kostela je také to, že se zde nikdy nevyskytovaly žádné zvony, které jsou umístěny i v dnešní době na zvonici. Dnes již zvonice kláštera není moc podobná a to proto, že ve stejné době kdy spadl most, zvonice shořela. Později ji nechali přestavit až Lobkowiczové. Hned vedle můžete vidět strážní věž Hláška, kterou zde nechal postavit první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic. Toho můžete znát třeba z filmu Noc na Karlštejně. Arnošt byl blízký přítel Karla IV. a spolu s ním nechal zde na roudnicku založit vinice, na kterých se víno pěstuje až do dnešní doby. Kolem Hlásky byly poté postaveny hradby města. Jak můžete vidět, Hláška je o mnoho blíže k nám, než je klášter, což naznačuje, že ve své době byl klášter již za hradbami města, což byl důvod proč byl v době husitských válek Husity dobyt a vypleněn. Hláška měla smutný osud během 2. sv. války, kdy v ní nejprve byla letecká pozorovatelná a později i klubovna hitlerjugend, kteří později měli své zázemí i na zámku.

2. V rohu u sudu

Přímo před vámi se již nachází zmíněný románský hrad, který se tedy datuje do druhé poloviny 12. století stejně jako samotné město. V současné době je to jedna z největších dochovaných románských památek v Čechách. Z této doby se všeobecně dochovali zejména rotundy, jako je například na vrcholu nedaleké hory Říp. Pokud takovouto rotundu porovnáme se stavbou před námi, je vidět obrovský rozdíl hlavně ve velikosti. Na to, že je tato stavba tak velká má vliv hlavně fakt, že biskup, který nechal tento hrad založit byl bratrancem českého krále Přemysla Otakara I., který ho v té době významně finančně podporoval. (Ukázka na tabuli, jak vypadal původní hrad a kde v tuto chvíli stojíme) Původní hrad byl ve své době také o mnoho vyšší, než je teď. Z původního paláce románského hradu se pod severozápadní terasou zámku do dnešní doby dochovalo obvodové zdivo s věžicemi polookrouhlého a třičtvrtěohrouhlého půdorysu. Déle se dochoval velký přízemní sál. Tento dvoulodní sál byl uzavřen deseti poli křížových kleneb, sklenutých na střední sloupky. Součástí paláce byla i drobná kaple umístěna ve hmotě jedné z věžic. Dnes se nám dochovala stavba do přibližně 14 metrů, ale ve své době dosahoval až do dvakrát takové výšky. Nejvyšším bodem hradu byla strážní věž, jejíž pozůstatky můžete vidět zde. Když se dobře podíváte, můžete si všimnout, že uprostřed věže se nachází velká díra. Ta zde

může být ještě od dob dobývání Husity. Hrad byl oblíbeným sídlem většiny pražských biskupů a později arcibiskupů. Říká se, že jej navštívil roku 1369 Karel IV. a že zde byl Jan Hus vysvěcen na kněze Olbramem ze Škvorce roku 1402. Přestože za Husitských válek vojensky obstál a při jeho obléhání neuspěli ani táborité a sirotci v roce 1425, ani Pražané v roce 1428, přiměli ekonomické důsledky válek arcibiskupa Konráda z Vechty roudnické panství prodat. Jan Smiřický byl prvním z dlouhé řady světských pánů, kteří hrad s proměnami doby a nároků na bydlení přestavovali a upravovali. Od této chvíle putovalo vlastnictví hradu od jednoho rodu k druhému. Z významnějších rodů bychom mohli zmínit rod Rožmberků, kteří zde působili od konce 16. století. Toto panství nejspíše koupil Vilém z Rožmberka v roce 1575. Ten krátce poté zemřel a toto panství odkázal své čtvrté manželce Polyxéně z Pernštejna. V roce 1603 se Polyxéna znovu provdala a to za jednoho z Lobkowiczů a to za Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkowicz. Po sňatku nechali manželé vybudovat nové západní křídlo. Tím získal hradní areál svou typickou uzavřenou lichoběžníkovou dispozici. Zcela nová stavební epocha nastala za Václava Eusebia z Lobkowicz. Eusebius v roce 1652 rozhodl o radikální přestavbě původního areálu.

3. Vitrína u vstupních dveří

Předměty posledního rodinného vinaře rodu Lobkowiczů se nacházejí v této expozici. Jmenoval se Václav Froněk a rodinným vinařem byl v letech 1913-1939.

Kružidlo-odměřuje vzdálenost vinných hlav.

Vinný sud-Otázka: Kolik litrů vína se do takového sudu může vejít? Takový sud pokračoval ještě 1,5 m dozadu. (Je to tam napsáno) 1970 litrů - 72 - číslo vinařství, 133 - číslo sudu. Takovéto dubové sudy se ještě dodnes v zámeckém vinařství používají a to k uskladnění veškerého červeného vína. V dnešní době se většinou skladuje v nerezových tancích, takže toto používání můžeme dnes považovat za raritu.

4. Chodba k ochutnávce

Přestavba hradu na zámek-Když se v 17. století k tomuto panství dostala rodina Lobkowiczů, roudnický hrad již nebyl v nejlepšímu stavu. Z dřívější gotické a renesanční přestavby se bohužel nic nezachovalo, ale můžeme říct, že v hradu byla tma a zima, jak si můžete všimnout, nebyla zde žádná okna. Stavba byla velice nemoderní a proto se rodina Lobkowiczů rozhodla k přestavbě. Bylo naplánováno, že na základech původního hradu bude vystavěn moderní zámek. Původní stěny jsou totiž až dva metry široké, hrad je velmi stabilní, takže může částečně držet tíhu celého zámku, který byl na těchto zdech vystavěn. Můžete si také všimnout, že nosná stěna, která se nachází za vámi, je vystavěna ze stejného materiálu, protože na ni byl použit materiál z ubouraných věží původního hradu. V této zdi se nacházejí také velice zajímavé čtvercové otvory, které sloužili k upevnění lešení a poté také k upevnění nosných trámů. (*Můžeme dát přičichnout k sudu*).

5. Místnost s koštem - "hladomorna"

Ještě jednou bych rád upozornil na tloušťku zdi, kolem kterých jsme před okamžikem prošli. Nyní se nacházíme v místnosti ze 13. století, zde nebyla žádná okna a také bych rád upozornil na původní skálu, která je zde vidět. To značí, že zámek byl zakomponován do původního reliéfu a byl založen na skále. Pokud se podíváte tímto okénkem dolů, můžete zahlédnout opravdové původní lidské kostry. Tyto kostry nebyly tedy nalezeny zde na hradě, či zámku, ale patří Podřipskému muzeu a jejich naleziště se nachází zde na Podřipsku. Tato místnost původně nesloužila jako hladomorna, ale byla to nádrž na dešťovou vodu. Budeme mít možnost se do ní ještě jednou podívat shora v další části naší prohlídky. Nyní bych vás rád pozval na košť vína místního vinařství. Prosím chopte se sklenek a pohodlně se posaďte. A během doby, kdy se budete víno vychutnávat, se spolu podíváme na krátký film mapující vinařskou tradici na Podřipsku. (Pokud nebude film, tak bude průvodce povídat sám).

Víno, které pijete je z místního vinařství a nejspíše pochází z místní Sovické vinice. Je to jedna ze tří, která zde fungovala již od středověku, ale jako jediná zůstala zachovaná až do dnešní doby. Sovice se nachází asi 15 km za řekou Labe. Místní vinařství má velkou tradici, protože víno se zde pěstuje již od dob Karla IV. Ten zde spolu s Arnoštem z Pardubic založil zmíněné vinice a od té doby se zde víno pěstuje a to poměrně ve velkém. Velký rozmach místního vinařství v 17. století je zásluhou Lobkowiczů, kteří zde hned po svém příchodu v roce 1603 založili místní vinařství, jehož sláva stále stoupá. Možná jako úpadek můžeme považovat dobu komunismu, za

kteřé zde na zámku byla vojenská hudební škola. Tato oblast je také vůbec nejsevernější v celé Evropě, kde jsou podmínky a pěstuje se červené víno. Je to hlavně díky tomu, že se nacházíme v polabské nížině, která zaručuje vhodné podmínky. Svatovavřinecké si také vybral prezident Václav Havel když hostil královnu Alžbětu.

6. Zadní místnost (1)

Nyní se již nacházíme v jediném dochovaném patře původního hradu. Zde můžeme vidět původní klenby a také původní šalování, které ty klenby měly. Technika výstavby byla taková, že doboví stavitelé postavili dřevěnou konstrukci, na to dali kámen a celé to zalili maltou. Takže se opravdu nejedná o beton, i když to tak na první pohled vypadá. Úpravy které zde zanechalo nejenom působení armády je zde viditelné. Ať už se jedná o zastavěné průchody mezi místnostmi, které uvidíme později, nebo například stavební úpravy zde v horním rohu, nebo pokud se podíváte těmito dveřmi do jedné z nepřístupných částí našeho zámku.

7. Zadní místnost (2) - ta úplně zadní

Zde je vidět, jak byl zámek přistavěn k původnímu hradu. Tyto místnosti nějaký čas také sloužily jako sklad uhlí, což je důvod proč je vše tak šedivé a špinavé. Zde také můžeme vidět původní podlahu a zde je okénko do "hladomorny", kterou jsme viděli na začátku naší prohlídky a kterou jsem Vám slíbil ještě z výšky.

8. Místnost s krbem

Sál byl původně v jedné rovině, což se změnilo při barokní přestavbě. Tato část se nachází přímo nad hodovní síní, ve které jsme měli ochutnávku. Za vámi můžeme vidět právě zmíněné zastavěný průchod z dob působení vojenské posádky zde na zámku. Také bych ještě rád upozornil na tento krb (zaťukám na něj). Jak slyšíte, je to jen kulisa, která zde zůstala z natáčení filmu Tři mušketýři. Ještě bych vás rád upozornil, až budete procházet tou místností vedle, tak na okně jsou vidět ještě mince z natáčení. Rád bych Vás poprosil, abyste všechny nechali na místě, aby nám tu vydrželi pro další návštěvníky.

9. První místnost od schodů

Tyto tři sloupky jsou památka na gotickou přestavbu. Teorie je taková, že se stavitelům úplně tato klenba nepovedla, takže ji museli podepřít. Opravdu to nejsou komíny. Rád bych se zde také vrátil k Polyxéně z Pernštějna, která se tedy, jak již bylo zmíněno, po smrti Viléma z Rožmberka provdala v roce 1603 za Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkowitz. Taková perlička, v jedné knize s názvem Nekoronovaná královna, která mapuje osud Polyxeny. se uvádí, že paní Polyxena zde na zámku přišla o panenství. A právě její syn, Václav Eusebius se postaral o tuto raně barokní přestavbu, která proběhla v letech 1652-1684 (32 let). Byli přizváni italští architekti například Pietro Colombo, Francesco Caratti, Carlo Orsolini a Antonio dela Porta (architekt, který vytvořil také návrhy nedalekého Libochovického zámku), kteří dílo dovedli až k úspěšnému završení. Zámek byl zařazen velmi bohatým mobiliářem. Bývala v něm lobkowiczská knihovna, do níž byla v 17. století vtělena sbírka rukopisů humanisty Bohuslava Hasištejnského z Lobkovic, dále lobkovický rodový archiv a muzeum, jehož součástí byla vynikající sbírka zbraní, italských a delftských fajánsů, porcelánu, stříbra, skla, miniatur a nábytku. V zámku se dále nacházela proslulá roudnická sbírka obrazů, jež vznikla spojením obrazáren rožmberské, perněstejské a lobkovické.

10. Nádvoří uprostřed u kanálu

Nyní se nacházíme na nádvoří zámku. Okolo sebe můžeme vidět všechna čtyři křídla, která mají dohromady přesně 365 oken (můžete si je zkusit spočítat). Zámek patří k jedním z největších v celé České Republice. Je podobně velký jako Národní muzeum v Praze, jen je zde toto nádvoří, takže celkově je zde o něco málo zastavěné plochy. Pokud jste již někdy navštívili Nelahozeves, tak je velmi zajímavé, že tento zámek by se vešel už jen na toto nádvoří.

Nyní se nacházíme u kanálu, který je pozůstatkem studny, která zde zůstala po kašně, která zde dříve stála. Nacházela se uprostřed okrasné zahrady, která byla svými rozměry ve své době unikátní. V roce 1948 byl zámek zestátněn a dlouhá léta sloužil Československé lidové armádě jako sídlo Vojenské konzervatoře Víta Nejedlého, sídlila zde i místní vojenská správa. V tomto období byla také zahrada zrušena a celé nádvoří bylo vydlážděno a vyasfaltováno. Po kašně zbylo jen několik kamenů, které jsou umístěny v zahradách zámku. Po druhé světové válce byly na dně studny údajně nalezeny německé zbraně. Zato po Československé armádě zde byly údajně

nalezeny flašky od piva. V roce 1992 rodina Lobkowiczů (která se během druhé sv. války přestěhovala a dodnes žije v Bostonu v USA) zámek vyrestituovala a nechala ho nadále v pronájmu vojenské hudební školy, výtěžky z nájmu a vstupného byly investovány primárně do oprav areálu. Vojenská škola ale v roce 2008 zanikla kvůli nedostatku financí (snižovali se stavy v armádě). V dnešní době je zámek využíván hlavně k natáčení historických filmů.

11. Před v chodem do budovy

Zde nad dveřmi se nachází znak rodu Lobkowiczů. Buvol je znak Pernštejnů a uprostřed je knížecí erb Lobkowiczů, který byl upraven na Orlici.

12. První místnost

→ 1.obraz - Celý areál tohoto zámku má přibližně 8 ha. Tvoří ho vzdálené zámecké zahrady, které dnes spravuje město a je z nich vybudován veřejný park. Dále sem patří bývalá jízdárna, kterou od roku 1965 používá středočeská galerie, dnes Galerie moderního umění. Vedle ní se nachází hospodářské budovy a budova kapucínského kláštera spolu s kostelem sv. Václava. V tomto kostele se nachází Lobkowiczská hrobka, která bohužel není veřejnosti přístupná. Také je zde blízká zámecká zahrada, kterou si budete moci v příští místnosti prohlédnout z oken zámku. A samozřejmě do celého areálu patří také samotná budova zámku s nádvořím.

→ 2. obraz - Zde jsou vidět pozůstatky mostu po 30- leté válce, kdy Švédové most pobourali a dále již nebyl opraven. A tady jsme stáli na začátku naší prohlídky, kde jsme se na současný most mohli podívat v reálu.

→ 3. obraz - Po bitvě na Bílé hoře se Polyxena a Zdeněk začali zabývat také uměním- zbraně, obrazy, knihy, porcelán a podobně jak jsme se již zmínili dříve. Jediné co zde ale zůstalo jsou kachlová kamna (ukázka dveří od kamen, jak se přikládalo z jiné místnosti) a výzdoba stropů.

13. Druhá místnost

→ Na obraze je znázorněný zámek, jak měl po přestavbě vypadat. Jak jste jistě postřehli, ne všechny části zde můžete dnes vidět. Chybí slavnostní schodiště, sochy na terasách a průchody do věžičky, kde také měli být sochy.

→ Porovnat plán s hradem

→ 1.sv. válka obraz. Vpravo nahoře je znázorněna právě ta původní zahrada, která se nacházela na nádvoří spolu s kašnou.

→ Fotografie z 2. sv války kdy Lobkowiczům Němci zámek zabrali. K tomu přispělo také to že pan Max Lobkowicz veřejně vystoupil proti Mnichovskému diktátu a posléze působil v exilové vládě u Jana Masaryka. Místo knihovny zřídili umývárny, které zde jsou vlastně dodnes.

→ Divadelní sál, který byl ke konci války zasažen bombou při náletu se nacházel v protějším křídle. Dlouho se nevědělo co s tím, nakonec pan Karel Hubáček vytvořil projekt, pole kterého v prvním patře vznikl víceúčelový sál a v druhém patře tělocvična.

→ Zde z okna můžete vidět slíbený park o kterém jsem mluvil v minulé místnosti.

Po válce se Lobkowiczům podařilo dát sbírky opět dohromady, ale již v roce 1948 musela rodina emigrovat, zámek byl zestátněn, o dva roky později přišla armáda. Nejprve zde byla politická škola a od roku 1958 vojenský hudební škola Víta Nejedlého, která zde vydržela dlouhých 50 let.

14. Třetí místnost (nudle)

→ První deska - stav pokojů v dnešní době. Barva na parketách není původní, ale je to armádní leštěnka (Mezi dveřmi je vidět). Také je zde takzvaná emfeláda, která je 98 m dlouhá a Martin Lobkowicz když byl malý (cca 5 let), tak zde jezdil na koloběžce.

→ Třetí deska - knihovna, když byla ještě zde na zámku. Knihovnu dal zachránit místní archivář a knihovník Karel Jeřábek, který ji přesunul do Českého Zemského archivu. Pan Jeřábek zahynul za podivných okolností. V roce 1950, když začali právě tuto knihovnu odvážet, byl nalezen mrtvý na úpatí schodiště, kterým jsme sem

přišli. Údajně měl spáchat sebevraždu, ale pravděpodobně z našeho světa neodešel dobrovolně. Knihovna je v tuto chvíli umístěna v Nelahozevsi.

→ Čtvrtá deska - památky ve vlastnictví rodu Lobkowiczů - zámek Nelahozeves, Lobkowiczský palác v Praze, hrad Střekov u Ústí nad Labem a hora Říp.

15. Kaple a barokní hudba

Nyní se nacházíme v zámecké kapli jejíž architektem se uvádí Giovanni Tencalla. Za dob 2. světové války byl na římse položen masivní strop, který byl v roce 2009 stržen a díky kterému se dochovala krásná fresková výzdoba na stropě, na kterém jsou znázorněny modlitby Otče náš a Zdrávas Maria. Po stranách jsou 4 evangelisti: sv. Matouš, sv. Marek, sv. Lukáš a sv. Jan. Socha s miminkem v náručí je sv. Antonín a na druhé straně je sv. František z Asisi. V současné době se kaple využívá na svatby, někdy i koncerty. Za dob vojenské hudební školy byla kaple využívána jako knihovna což je také hlavní důvod, proč je kaple nejzachovalejší místností v celém objektu. Původní oltář a lavice se bohužel nezachovaly. V roce 1922 byl oltář ukraden a pachatele se nikdy nepodařilo odhalit.

+

Barokní hudba

16. Hudební škola

17. Chodba směrem ven

Jako poslední zajímavost našeho zámku bych vám rád ukázal tento štuk nade dveřmi do zámecké kaple. Vytvořil jej již zmíněný Antonio dela Porta který zde žil přibližně 15 let. Ozdobu tvoří srdce a tři probodnutá poupata, která mají symbolizovat Antonia tři syny, kteří všichni zemřeli.

b) Pro sezónu 2020 nově: Expozice Vojenská hudba a Max Lobkowicz

Expozice bude dostupná v rámci stávající prohlídky hradu a zámku v místnosti č. 5 na konci celé prohlídky.

Úpravy prostor:

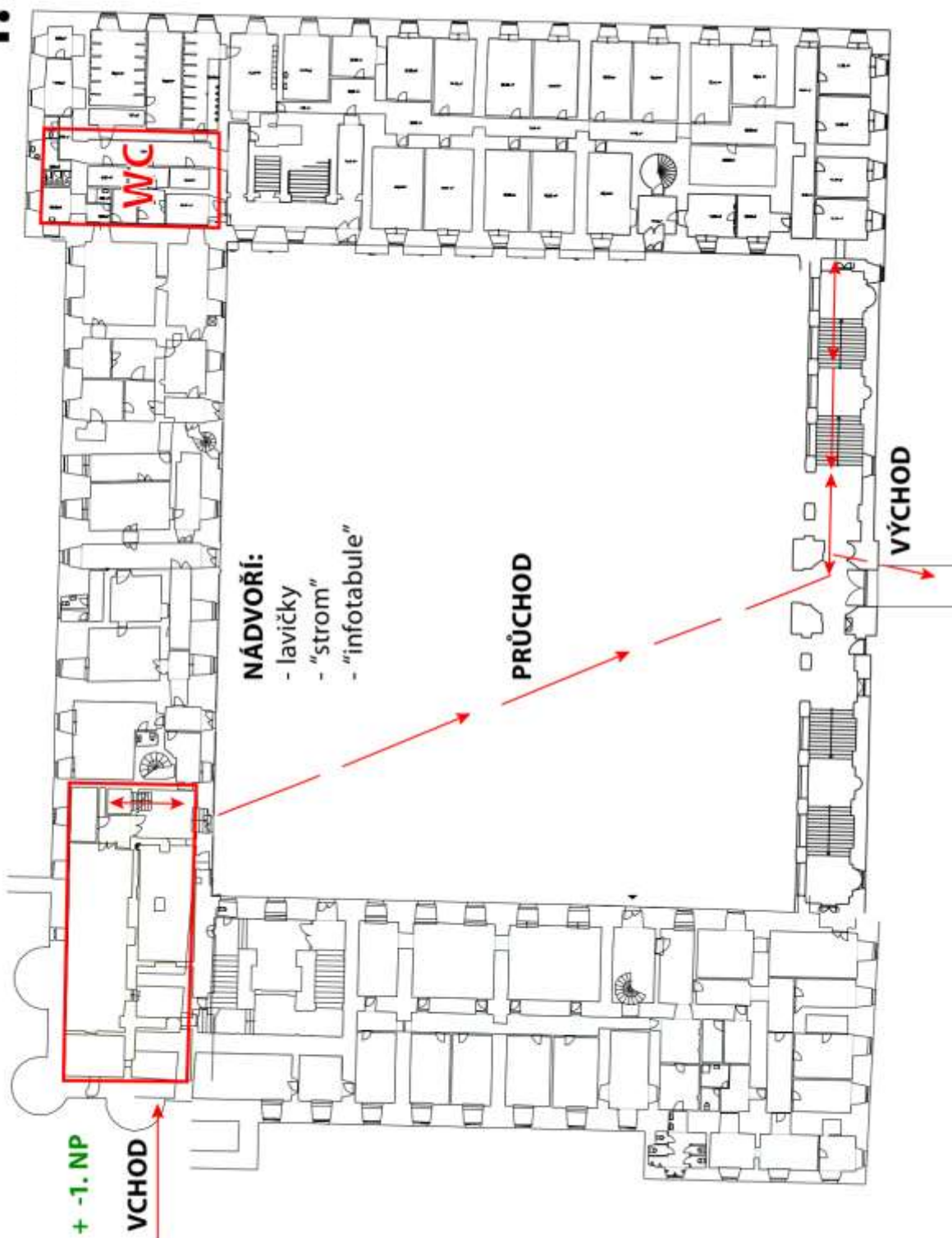
- Zázemí:
 - schodiště – hlavní vchod, průchod hrad
 - WC přízemí viz. plánek
- Nádvoří:
 - v průběhu sezóny doplnění o lavičky, zeleň(stromy) v květináčích, infotabule
 - postupně vždy se souhlasem poskytovatele

Vedení trasy

1. NP

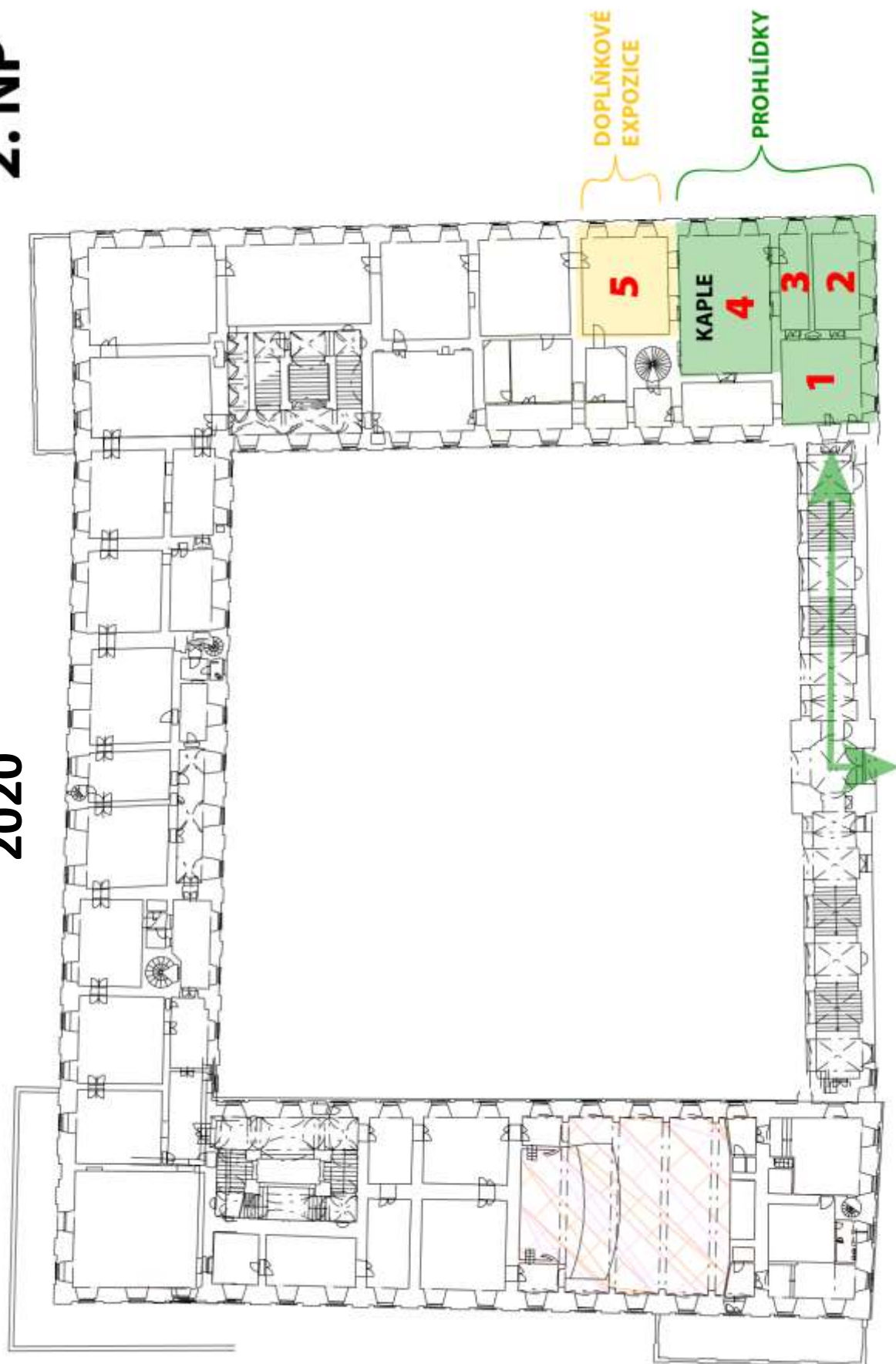
2020

PŘÍCHOD Z -1. NP "DEGUSTAČNÍ MÍSTNOST HRADU"

2. NP

2020

Příloha č. 3 – Metodika pro průvodce

I. Průvodce je povinen dbát následujících úkonů:

1. Každý den mají službu dva průvodci, kteří se střídají. Průvodci se dostaví nejméně 30 minut před otvírací dobou památky. Klíče má každý průvodce své.
2. Průvodce připraví prostory k pořádání průvodcovské činnosti:
 - Umístí tabule tzv. áčko na určená místa:
 - Očkova brána
 - Hrad brána
 - Vchod do hradu
 - Před IDC – průvodci neřeší
 - Muzeum – průvodci neřeší
 - Chrám - průvodci neřeší
 - Hláska – průvodci neřeší
3. Prohlídka začíná před vstupem do prostor hradu. Komunikaci s návštěvníkem zahájí průvodce následovně:
 - Pozdraví a zkontroluje, že návštěvník má platnou vstupenku
 - Představí se, seznámí účastníky s programem, upozorní je na dodržování kázně (zákaz fotografování, zákaz kouření v prostorách památky a požívání drog, zákaz konzumace jídla a nápojů v prostorách hradu a zámku, zákaz hlučení, zákaz vstupu se psem) a respektování programu, zákaz vzdalování se od skupiny
 - Upozorní na nerovné podlahy, snížené stropy a příkré schody
 - Zdůrazní, že je otevřen jakýmkoli dotazům, které rád zodpoví, jak nejlépe bude umět
4. Poté probíhá výklad a prohlídka prostorů památky. V případě dotazů ze strany návštěvníka podá průvodce doplňující informace.
5. V závěru prohlídky průvodce poděkuje za návštěvu.

I. Průvodce je povinen dbát na udržování pořádku v prostoru památky

1. Povinností průvodce je udržovat pořádek a dbát na pravidelné větrání, vynášení odpadků.
2. Toaleta v památce je pro průvodce i pro návštěvníky
3. Veškeré technické závady je nutno hlásit: Petr Vágner (+420 721 063 817) / Markéta Kliková (+420 777 255 463)

II. Během sezóny dojde k omezení provozu prohlídek, a to většinou v době svateb či celo-zámeckých akcí

- Celo-zámecké akce (jako košt či vinobraní) - omezení dle předchozí domluvy v případě zkrácení okruhu -> vstupné sleva 50%
- svatby během dne v kapli
 - prohlídky na dobu svateb omezeny na prostor hradu, nádvoří -> vstupné sleva 50%

III. V případě, že dojde k jakémukoliv problému (technickému, zdravotnímu aj.) bude průvodce neprodleně informovat: Petr Vágner (+420 721 063 817) / Markéta Kliková (+420 777 255 463), za způsobené škody a ztráty osobně průvodce zodpovídá.

V. Pokud bude mít v daný den službu více průvodců, všechny výše zmíněné úkoly plní společně a nesou za ně společnou zodpovědnost.